

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นผลการศึกษาลักษณะทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ข้อมูลทั่วไปของบุคลากร การบริหารจัดการ และการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนที่สองเป็นผลการศึกษาระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สุดท้ายเป็นผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

4.1 ลักษณะทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1) สถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 82.46 และตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 17.54 เมื่อพิจารณาสถานที่ตั้งตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัยส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 78.12 และ 88.00 ตามลำดับ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัยที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 21.88 และ 12.00 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

เมื่อพิจารณาสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามจังหวัด พบว่า กรุงเทพมหานคร เป็นจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตั้งอยู่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.09 รองลงมาตั้งอยู่ในกระจายอยู่ตามจังหวัดอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 26.32 เมื่อพิจารณาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 37.50 และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 32.00 ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 สถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

สถานที่ตั้ง	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เขตอำเภอเมือง	25	78.12	22	88.00	47	82.46
นอกเขตอำเภอเมือง	7	21.88	3	12.00	10	17.54
รวม	32	100.00	25	100.00	57	100.00

ที่มา: จากการรวบรวม

ตารางที่ 4.2 สถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำแนกตามจังหวัด พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

จังหวัด	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	ร้อยละ
	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ		
กรุงเทพมหานคร	12	37.50	8	32.00	20	35.09
ปทุมธานี	4	12.50	-	-	4	7.01
ขอนแก่น	1	3.10	2	8.00	3	5.26
เชียงใหม่	3	9.40	-	-	3	5.26
นครปฐม	1	3.10	1	4.00	2	3.51
นครราชสีมา	1	3.10	1	4.00	2	3.51
นครศรีธรรมราช	-	-	2	8.00	2	3.51
นครสวรรค์	2	6.30	-	-	2	3.51
ลำปาง	1	3.10	1	4.00	2	3.51
อุบลราชธานี	1	3.10	1	4.00	2	3.51
อื่นๆ	6	18.80	9	36.00	15	26.32
รวม	32	100.00	25	100.00	57	100.00

ที่มา: จากการรวบรวม

2) ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากที่สุด เท่ากับ 36 ปี และระยะเวลาที่เปิดดำเนินการน้อยที่สุด เท่ากับ 2 ปี โดยมีระยะเวลาที่เปิดดำเนินการเฉลี่ย เท่ากับ 14.24 ปี เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่เปิดดำเนินการตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีระยะเวลาที่เปิดดำเนินการมากที่สุด เท่ากับ 36 ปี และระยะเวลาที่เปิดดำเนินการน้อยที่สุด เท่ากับ 6 ปี โดยมีระยะเวลาที่เปิดดำเนินการเฉลี่ย เท่ากับ 19.81 ปี สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีระยะเวลาที่เปิดดำเนินการมากที่สุด เท่ากับ 30 ปี และระยะเวลาที่เปิดดำเนินการน้อยที่สุด เท่ากับ 2 ปี โดยมีระยะเวลาที่เปิดดำเนินการเฉลี่ย เท่ากับ 7.85 ปี ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่ามากที่สุด ค่าน้อยที่สุด และค่าเฉลี่ยของระยะเวลาที่เปิดดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ระยะเวลาที่ดำเนินการ	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
ค่ามากที่สุด (ปี)	36	30	36
ค่าน้อยที่สุด (ปี)	6	2	2
ค่าเฉลี่ย (ปี)	19.81	7.85	14.24

ที่มา: จากการรวบรวม

ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อยู่ในช่วง 0-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.39 รองลงมาเปิดดำเนินการในช่วง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.54 เมื่อพิจารณาระยะเวลาดำเนินการตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เปิดดำเนินการในช่วง 0-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.38 รองลงมาเปิดดำเนินการในช่วง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.13 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นวิทยาลัยส่วนใหญ่เปิดดำเนินการในช่วง 0-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาเปิดดำเนินการในช่วง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.00 ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็น
มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ระยะเวลาที่ ดำเนินการ	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0-10 ปี	11	34.38	20	80.00	31	54.39
11-20 ปี	8	25.00	2	8.00	10	17.54
21-30 ปี	4	12.50	3	12.00	7	12.28
31-40 ปี	9	28.12	-	-	9	15.79
รวม	32	100.00	25	100.00	57	100.00

ที่มา: จากการรวบรวม

3) ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปี พิจารณาตามสาขาวิชาที่เปิดสอน พบว่า ในระดับปริญญาตรีสาขาที่มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีสูงสุด คือ วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 84,818 บาท รองลงมาเป็นสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 64,150 บาท ในระดับปริญญาโทสาขาที่มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีสูงสุด คือ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 107,635 บาท รองลงมาเป็นสาขาสังคมศาสตร์ โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 107,356 บาท และระดับปริญญาเอกสาขาที่มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีสูงสุด คือ สังคมศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 192,088 บาท รองลงมาเป็นสาขาศึกษาศาสตร์ โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 177,843 บาท

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาเอก มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปีสูงสุด เท่ากับ 156,441 บาท รองลงมาเป็นระดับปริญญาโทและปริญญาตรี โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 94,626 บาท และ 64,741 บาท ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอน

สาขา	รวม (บาทต่อปี)		
	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
สังคมศาสตร์	45,254	107,356	192,088
ศึกษาศาสตร์	-	63,512	177,843
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	64,150	107,635	99,393
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	84,818	100,000	-
ค่าเทอมเฉลี่ย	64,741	94,626	156,441

ที่มา: คัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย พิจารณาตามสาขาวิชาที่เปิดสอน พบว่า ในระดับปริญญาตรีสาขาที่มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีสูงสุด คือ วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 90,353 บาท รองลงมาเป็นสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 85,719 บาท ในระดับปริญญาโทสาขาที่มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีสูงสุด คือ สังคมศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 108,141 บาท รองลงมาเป็นสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 107,635 บาท และระดับปริญญาเอกสาขาที่มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีสูงสุด คือ สังคมศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 192,088 บาท รองลงมาเป็นสาขาศึกษาศาสตร์ โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 177,843 บาท

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาเอก มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปีสูงสุด เท่ากับ 156,441 บาท รองลงมาเป็นระดับปริญญาโทและปริญญาตรี โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 95,668 บาท และ 82,097 บาท ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปี แยกตามระดับการศึกษาและสาขาวิชาชีพที่เปิดสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย

สาขา	มหาวิทยาลัย (บาทต่อปี)		
	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
สังคมศาสตร์	70,219	108,141	192,088
ศึกษาศาสตร์	-	71,229	177,843
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	85,719	107,635	99,393
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	90,353	-	-
ค่าเทอมเฉลี่ย	82,097	95,668	156,441

ที่มา: คัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย พิจารณาตามสาขาวิชาที่เปิดสอน พบว่า ในระดับปริญญาตรีสาขาที่มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีสูงที่สุด คือ วิทยาศาสตร์สุขภาพ มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 73,750 บาท รองลงมาเป็นสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 53,366 บาท ในระดับปริญญาโทสาขาที่มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปีสูงที่สุด คือ สังคมศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 105,000 บาท รองลงมาเป็นสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 100,000 บาท

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับปริญญาโท มีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปีสูงที่สุด เท่ากับ 87,789 บาท รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี โดยมีค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 55,376 บาท ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยต่อปี แยกตามระดับการศึกษา และสาขาวิชาชีพที่เปิดสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย

สาขา	วิทยาลัย (บาทต่อปี)		
	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก
สังคมศาสตร์	39,013	105,000	-
ศึกษาศาสตร์	-	58,367	-
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	53,366	-	-
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	73,750	100,000	-
ค่าเทอมเฉลี่ย	55,376	87,789	-

ที่มา: ดัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

4) พื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่มีพื้นที่อยู่ในช่วง 1-50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมามีพื้นที่อยู่ในช่วง 101-150 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.21 เมื่อพิจารณาพื้นที่ตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีพื้นที่อยู่ในช่วง 51-100 ไร่ และ 101-150 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 25.00 เท่ากัน ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัยส่วนใหญ่มีพื้นที่อยู่ในช่วง 1-50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 61.55 ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 พื้นที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

พื้นที่ (ไร่)	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-50	4	20.00	8	61.55	12	36.36
51-100	5	25.00	1	7.69	6	18.19
101-150	5	25.00	2	15.38	7	21.21
151-200	3	15.00	1	7.69	4	12.12
มากกว่า 201	3	15.00	1	7.69	4	12.12
รวม	20	100.00	13	100.00	33	100.00

ที่มา: จากการรวบรวม

5) พื้นที่ใช้สอยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ตั้งของอาคารเรียน มีพื้นที่เฉลี่ย เท่ากับ 9,270.55 ตร.ม. รองลงมาเป็นพื้นที่หน่วยงานต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีพื้นที่เฉลี่ย เท่ากับ 8,812.90 ตร.ม. เมื่อพิจารณาพื้นที่ใช้สอยตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยมีพื้นที่ใช้สอยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่หน่วยงานต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีพื้นที่เฉลี่ย เท่ากับ 20,201.75 ตร.ม. รองลงมาเป็นพื้นที่ตั้งของอาคารเรียน โดยมีพื้นที่เฉลี่ย เท่ากับ 12,284.45 ตร.ม. ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัยมีพื้นที่ใช้สอยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ของโรงพลศึกษา โดยมีพื้นที่เฉลี่ย เท่ากับ 9,527.33 ตร.ม. รองลงมา เป็นพื้นที่ของอาคารเรียน โดยมีพื้นที่เฉลี่ย เท่ากับ 8,265.92 ตร.ม. ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 พื้นที่ใช้สอยเฉลี่ยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย

พื้นที่ใช้สอย	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
อาคารเรียน (ตร.ม.)	12,284.45	8,265.92	9,270.55
พื้นที่หน่วยงานต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภายในสถาบันอุดมศึกษา (ตร.ม.)	20,201.75	1,220.33	8,812.90
โรงพลศึกษา (ตร.ม.)	5,757.64	9,527.33	8,584.91
ที่ตั้งตึกอธิการ (ตร.ม.)	3,037.50	6,030.11	5,758.05
ห้องปฏิบัติการการเรียนการสอน (ตร.ม.)	8,020.67	2,006.14	3,810.50
หอสมุดและห้องสมุด (ตร.ม.)	10,024.19	1,171.74	3,384.85
หอประชุม (ตร.ม.)	2,140.89	1,166.29	1,382.86
โรงอาหาร (ตร.ม.)	2,892.00	583.08	1,212.78

ที่มา: จากการรวบรวม

6) อาคารเรียนและห้องเรียนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อาคารเรียนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีลักษณะเป็นอาคารถาวร โดยมีจำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน เท่ากับ 6 หลัง และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อหลัง เท่ากับ 22,028.73 ตร.ม. เมื่อพิจารณาอาคารเรียนตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย โดยมีจำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน เท่ากับ 5 หลัง และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อหลัง เท่ากับ 44,519.42 ตร.ม. ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย โดยมีจำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน เท่ากับ 12 หลัง และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อหลัง 14,531.83 ตร.ม.

ห้องเรียนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีจำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน เท่ากับ 69 ห้อง และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 1,485.63 ตร.ม. เมื่อพิจารณาห้องเรียนตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีจำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน เท่ากับ 30 ห้อง และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 993.38 ตร.ม. ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีจำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน เท่ากับ 156 ห้อง และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 2,798.30 ตร.ม.

ห้องพักอาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีจำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน เท่ากับ 37 ห้อง โดยมีจำนวนห้องพักแบบรวมเฉลี่ย เท่ากับ 12 ห้อง ซึ่งมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 556.43 ตร.ม. และมีจำนวนห้องพักแบบเดี่ยวเฉลี่ย เท่ากับ 10 ห้อง ซึ่งมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 22.14 ตร.ม. เมื่อพิจารณาห้องพักอาจารย์ตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีจำนวนห้องพักอาจารย์เฉลี่ยต่อสถาบัน เท่ากับ 12 ห้อง โดยมีจำนวนห้องพักแบบรวมเฉลี่ย เท่ากับ 5 ห้อง ซึ่งมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 2,417.38 ตร.ม. และมีจำนวนห้องพักแบบเดี่ยวเฉลี่ย เท่ากับ 9 ห้อง ซึ่งมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 15.00 ตร.ม. ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีจำนวนห้องพักอาจารย์เฉลี่ยต่อสถาบัน เท่ากับ 160 ห้อง โดยมีจำนวนห้องพักแบบรวมเฉลี่ย เท่ากับ 42 ห้อง ซึ่งมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 91.19 ตร.ม. และมีจำนวนห้องพักแบบเดี่ยวเฉลี่ย เท่ากับ 12 ห้อง ซึ่งมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 23.33 ตร.ม. ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 จำนวนเฉลี่ยและพื้นที่เฉลี่ยของอาคารเรียน ห้องเรียน และห้องพักอาจารย์ พิจารณาตาม
ฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

อาคารและห้อง	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	พื้นที่เฉลี่ย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่เฉลี่ย (ตร.ม.)	จำนวน	พื้นที่เฉลี่ย (ตร.ม.)
อาคารถาวร (หลัง)	5	44,519.42	12	14,531.83	6	22,028.73
ห้องเรียนทั้งหมด (ห้อง)	30	993.38	156	2,798.30	69	1,485.63
ห้องพักอาจารย์ (ห้อง)	12	-	160	-	37	-
ห้องพักแบบรวม (ห้อง)	5	2,417.38	42	91.19	12	556.43
ห้องพักแบบเดี่ยว(ห้อง)	9	15.00	12	23.33	10	22.14

ที่มา: จากการรวบรวม

7) ห้องปฏิบัติการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นห้องปฏิบัติการด้านไฟฟ้า วิชาทางเกษตร และวิชาทางอาหาร โดยคิดเป็นร้อยละ 21.62 และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 60.47 ตร.ม. รองลงมาเป็นห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ โดยคิดเป็นร้อยละ 18.92 และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้อง เท่ากับ 128.21 ตร.ม. ดังแสดงในตารางที่ 4.11 เมื่อพิจารณาห้องปฏิบัติการตามฐานะของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีห้องปฏิบัติการส่วนใหญ่เป็นห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ โดยคิดเป็นร้อยละ 26.67 และมีพื้นที่เฉลี่ย ต่อห้องเท่ากับ 111.40 ตร.ม. รองลงมาเป็นห้องปฏิบัติการด้านไฟฟ้า วิชาทางเกษตร และวิชาทาง อาหาร โดยคิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้องเท่ากับ 39.09 ตร.ม. ดังแสดงในตารางที่ 4.12 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีห้องปฏิบัติการส่วนใหญ่เป็น ห้องปฏิบัติการด้านไฟฟ้า วิชาทางเกษตร และวิชาทางอาหาร โดยคิดเป็นร้อยละ 25.81 และมีพื้นที่ เฉลี่ยต่อห้องเท่ากับ 81.86 ตร.ม. รองลงมาเป็นห้องปฏิบัติการด้านอื่นๆ โดยคิดเป็นร้อยละ 22.58 และมีพื้นที่เฉลี่ยต่อห้องเท่ากับ 70.26 ตร.ม. ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.11 จำนวนเฉลี่ย (ห้อง) ร้อยละ และพื้นที่เฉลี่ย (ตร.ม.) ของห้องปฏิบัติการภายใน
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามประเภทของห้องปฏิบัติการ

ประเภทห้องปฏิบัติการ	จำนวน (ห้องต่อ สถาบัน)	ร้อยละ	พื้นที่เฉลี่ย (ตร.มต่อห้อง)
ห้องปฏิบัติการด้านไฟฟ้า วิทยทาง เกษตร และวิทยทางอาหาร	8	21.62	60.47
ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	7	18.92	128.21
ห้องปฏิบัติการด้านอื่นๆ	6	16.22	83.23
ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	4	10.81	90.92
ห้องมัลติมีเดียและสื่อสารต่างๆ	4	10.81	124.40
ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ OPD	3	8.11	112.87
ห้องปฏิบัติการภาษา	2	5.41	90.25
ห้องปฏิบัติการศิลปะ/วัฒนธรรม	2	5.41	208.20
ห้องปฏิบัติการดนตรี	1	2.69	55.00
รวม	37	100.00	953.55

ที่มา: ดัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

ตารางที่ 4.12 จำนวนเฉลี่ย (ห้อง) ร้อยละ และพื้นที่เฉลี่ย (ตร.ม.) ของห้องปฏิบัติการภายในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย จำแนกตามประเภทของห้องปฏิบัติการ

ประเภทห้องปฏิบัติการ	จำนวน (ห้องต่อสถาบัน)	ร้อยละ	พื้นที่เฉลี่ย (ตร.มต่อห้อง)
ห้องปฏิบัติการด้านไฟฟ้า วิทยทาง เกษตร และวิจัยทางอาหาร	9	20.00	39.09
ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	12	26.67	111.40
ห้องปฏิบัติการด้านอื่นๆ	1	2.22	98.80
ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	7	15.56	85.32
ห้องมัลติมีเดียและสื่อสารต่างๆ	5	11.11	70.79
ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ OPD	3	6.67	132.00
ห้องปฏิบัติการภาษา	4	8.88	154.00
ห้องปฏิบัติการศิลปะ/วัฒนธรรม	3	6.67	241.50
ห้องปฏิบัติการดนตรี	1	2.22	67.50
รวม	45	100.00	1000.40

ที่มา: ดัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

ตารางที่ 4.13 จำนวนเฉลี่ย (ห้อง) ร้อยละ และพื้นที่เฉลี่ย (ตร.ม.) ของห้องปฏิบัติการภายในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย จำแนกตามประเภทของห้องปฏิบัติการ

ประเภทห้องปฏิบัติการ	จำนวน (ห้องต่อสถาบัน)	ร้อยละ	พื้นที่เฉลี่ย (ตร.มต่อห้อง)
ห้องปฏิบัติการด้านไฟฟ้า วิทยทาง เกษตร และวิทยทางอาหาร	8	25.81	81.86
ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	4	12.90	145.03
ห้องปฏิบัติการด้านอื่นๆ	7	22.58	70.26
ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์	2	6.45	95.13
ห้องมัลติมีเดียและสื่อสารต่างๆ	2	6.45	178.00
ห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ OPD	4	12.90	74.62
ห้องปฏิบัติการภาษา	2	6.45	72.04
ห้องปฏิบัติการศิลปะ/วัฒนธรรม	1	3.23	186.00
ห้องปฏิบัติการดนตรี	1	3.23	30.00
รวม	31	100.00	932.94

ที่มา: คัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

8) ห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่มีจำนวนห้องสมุด 1 แห่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 69.23 และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีจำนวนห้องสมุด 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 เมื่อพิจารณาห้องสมุดตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีจำนวนห้องสมุด 2 แห่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 75.00 และมีจำนวนห้องสมุด 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีจำนวนห้องสมุด 1 แห่ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 88.89 และมีจำนวนห้องสมุด 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.11 ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพิจารณาตามฐานะความเป็น
มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

จำนวนห้องสมุด	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	1	25.00	8	88.89	9	69.23
2	3	75.00	1	11.11	4	30.77
รวม	4	100.00	9	100.00	13	100.00

ที่มา: คัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

9) ทรัพยากรภายในห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทรัพยากรภายในห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แบ่งออกเป็น ทรัพยากรที่เป็นภาษาไทย และทรัพยากรที่เป็นภาษาอังกฤษ และมีมติมีเดีย มีรายละเอียดดังนี้

ทรัพยากรที่เป็นภาษาไทยภายในห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่เป็นตำรา โดยคิดเป็นร้อยละ 61.64 รองลงมาเป็นหนังสืออ่านค้นคว้า คิดเป็นร้อยละ 15.45 เมื่อพิจารณาทรัพยากรที่เป็นภาษาไทยภายในห้องสมุดตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีทรัพยากรที่เป็นภาษาไทยภายในห้องสมุดส่วนใหญ่เป็นตำรา โดยคิดเป็นร้อยละ 71.15 รองลงมาเป็นวิทยานิพนธ์และงานวิจัย คิดเป็นร้อยละ 9.66 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีทรัพยากรที่เป็นภาษาไทยภายในห้องสมุดส่วนใหญ่เป็นตำรา โดยคิดเป็นร้อยละ 48.98 รองลงมาเป็นหนังสืออ่านค้นคว้า คิดเป็นร้อยละ 23.53 ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ทรัพยากรที่เป็นภาษาอังกฤษภายในห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่เป็นตำรา โดยคิดเป็นร้อยละ 60.53 รองลงมาเป็นอื่นๆ ได้แก่ จุลสาร หนังสืออ้างอิง รายงานประจำปี คิดเป็นร้อยละ 19.75 เมื่อพิจารณาทรัพยากรที่เป็นภาษาอังกฤษภายในห้องสมุดตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีทรัพยากรที่เป็นภาษาไทยภายในห้องสมุดส่วนใหญ่เป็นตำรา โดยคิดเป็นร้อยละ 65.03 รองลงมาเป็นอื่นๆ ได้แก่ จุลสาร หนังสืออ้างอิง รายงานประจำปี คิดเป็นร้อยละ 20.05 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีทรัพยากรที่เป็นภาษาอังกฤษภายในห้องสมุดส่วนใหญ่เป็นตำรา โดยคิดเป็นร้อยละ 66.83 รองลงมาเป็นหนังสืออ่านค้นคว้า คิดเป็นร้อยละ 17.15 ดังแสดงในตารางที่ 4.16

มัลติมีเดียของห้องสมุดส่วนใหญ่เป็นคอมพิวเตอร์(อินเทอร์เน็ต) โดยคิดเป็นร้อยละ 71.79 และคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 28.21 เมื่อพิจารณามัลติมีเดียของห้องสมุดตาม

ฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มิมีมัดติมีเดียเป็นคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) โดยคิดเป็นร้อยละ 82.09 และคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 17.91 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัยส่วนใหญ่มิมีมัดติมีเดียเป็นคอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต) โดยคิดเป็นร้อยละ 65.52 และคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 34.48 ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.15 จำนวนเฉลี่ย (เล่ม) และร้อยละของทรัพยากรที่เป็นภาษาไทยภายในห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ประเภททรัพยากร	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตำรา	37,695	71.15	7,482	48.98	15,035	61.64
หนังสืออ่านค้นคว้า	4,205	7.94	3,594	23.53	3,768	15.45
สารคดี	2,653	5.01	2,170	14.21	2,315	9.49
วิทยานิพนธ์และงานวิจัย	5,119	9.66	405	2.65	1,452	5.95
อื่นๆ ได้แก่ จุลสาร หนังสืออ้างอิง รายงานประจำปี	2,029	3.83	713	4.67	832	3.41
นวนิยาย/อ่านเล่น	914	1.72	521	3.41	608	2.49
วารสาร	347	0.66	383	2.51	375	1.54
หนังสือพิมพ์	14	0.03	7	0.04	8	0.03
รวม	52,976	100.00	15,275	100.00	24,393	100.00

ที่มา: คัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

ตารางที่ 4.16 จำนวนเฉลี่ย (เล่ม) และร้อยละของทรัพยากรที่เป็นภาษาอังกฤษภายในห้องสมุดของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ประเภททรัพยากร	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตำรา	21,217	65.03	3,854	66.83	8,194	60.53
อื่นๆ ได้แก่ จุลสาร หนังสืออ้างอิง รายงาน ประจำปี	6,540	20.05	97	1.68	2,674	19.75
หนังสืออ่านค้นคว้า	1,995	6.11	989	17.15	1,324	9.78
สารคดี	782	2.40	577	10.01	606	4.48
วารสาร	1,361	4.17	76	1.32	427	3.15
นวนิยาย/อ่านเล่น	683	2.09	121	2.10	261	1.93
วิทยานิพนธ์และ งานวิจัย	46	0.14	51	0.88	50	0.37
หนังสือพิมพ์	2	0.01	2	0.03	2	0.01
รวม	32,626	100.00	5,767	100.00	13,538	100.00

ที่มา: ดัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

ตารางที่ 4.17 จำนวนเฉลี่ย (เครื่อง) และร้อยละของสื่อมัลติมีเดียของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนพิจารณา
ตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

มัลติมีเดีย (เครื่อง)	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คอมพิวเตอร์ (อินเทอร์เน็ต)	55	82.09	19	65.52	28	71.79
คอมพิวเตอร์ในการ สืบค้นข้อมูล	12	17.91	10	34.48	11	28.21
รวม	67	100.00	29	100.00	39	100.00

ที่มา: ดัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

10) อุปกรณ์การเรียนการสอนและเครื่องใช้สำนักงาน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีชุดโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้ในการเรียน จำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 1,462 ชุดต่อสถาบัน เครื่องคอมพิวเตอร์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 672 เครื่องต่อสถาบัน ทีวีไอซีดี มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 602 แผ่นต่อสถาบัน ทีวีไอเทป มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 280 ม้วนต่อสถาบัน อุปกรณ์การเรียนการสอนอื่นๆ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 98 ชิ้นต่อสถาบัน เครื่องโปรเจคเตอร์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 40 เครื่องต่อสถาบัน โทรทัศน์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 21 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องขยายเสียง มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 19 เครื่องต่อสถาบัน วิทยุ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 10 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องฉายสไลด์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 6 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องฉายภาพ 3 มิติ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 5 เครื่องต่อสถาบัน และเครื่องอัดสำเนา มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 4 เครื่องต่อสถาบัน เมื่อพิจารณาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีชุดโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้ในการเรียน จำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 3,632 ชุดต่อสถาบัน เครื่องคอมพิวเตอร์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 2,076 เครื่องต่อสถาบัน ทีวีไอซีดี มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 2,958 แผ่นต่อสถาบัน ทีวีไอเทป มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 825 ม้วนต่อสถาบัน อุปกรณ์การเรียนการสอนอื่นๆ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 330 ชิ้นต่อสถาบัน เครื่องโปรเจคเตอร์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 140 เครื่องต่อสถาบัน โทรทัศน์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 47 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องขยายเสียง มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 59 เครื่องต่อสถาบัน วิทยุ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 27 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องฉายสไลด์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 5 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องฉายภาพ 3 มิติ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 11 เครื่องต่อสถาบัน และเครื่องอัดสำเนา มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 8 เครื่องต่อสถาบัน ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีชุดโต๊ะ เก้าอี้ ที่ใช้ในการเรียน จำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 738 ชุดต่อสถาบัน เครื่องคอมพิวเตอร์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 145 เครื่องต่อสถาบัน ทีวีไอซีดี มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 109 แผ่นต่อสถาบัน ทีวีไอเทป มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 99 ม้วนต่อสถาบัน อุปกรณ์การเรียนการสอนอื่นๆ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 15 ชิ้นต่อสถาบัน เครื่องโปรเจคเตอร์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 10 เครื่องต่อสถาบัน โทรทัศน์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 12 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องขยายเสียง มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 8 เครื่องต่อสถาบัน วิทยุ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 5 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องฉายสไลด์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 7 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องฉายภาพ 3 มิติ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 2 เครื่องต่อสถาบัน และเครื่องอัดสำเนา มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 2 เครื่องต่อสถาบัน ดังแสดงในตารางที่ 4.18

เครื่องใช้สำนักงาน/เครื่องตกแต่ง/เครื่องใช้ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีดังนี้ โต๊ะและเก้าอี้ที่ไม่ได้ใช้ในการเรียน มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 1,021 ตัวต่อสถาบัน ตู้เก็บของ/เอกสาร/ตู้โชว์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 363 ตู้ต่อสถาบัน เครื่องปรับอากาศ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 189 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องใช้สำนักงาน/เครื่องตกแต่งอื่น/เครื่องใช้อื่นๆ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 92 ชิ้นต่อสถาบัน พัดลม มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 66 เครื่องต่อสถาบัน ตู้เย็น มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 13 เครื่องต่อสถาบัน เครื่อง

เสียง มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 11 เครื่องต่อสถาบัน และเตาอบ/เตาแก๊ส/ไมโครเวฟ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 7 เครื่องต่อสถาบัน เมื่อพิจารณาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีเครื่องใช้สำนักงาน/เครื่องตกแต่ง/เครื่องใช้ เป็นต้นี้ โต๊ะและเก้าอี้ที่ไม่ได้ใช้ในการเรียน มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 4,285 ตัวต่อสถาบัน ตู้เก็บของ/เอกสาร/ตู้โชว์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 1,393 ตู้ต่อสถาบัน เครื่องปรับอากาศ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 471 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องใช้สำนักงาน/เครื่องตกแต่งอื่น/เครื่องใช้อื่นๆ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 267 ชิ้นต่อสถาบัน พัดลม มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 45 เครื่องต่อสถาบัน ตู้เย็น มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 24 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องเสียง มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 2 เครื่องต่อสถาบัน และเตาอบ/เตาแก๊ส/ไมโครเวฟ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 5 เครื่องต่อสถาบัน ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีเครื่องใช้สำนักงาน/เครื่องตกแต่ง/เครื่องใช้ เป็นต้นี้ โต๊ะและเก้าอี้ที่ไม่ได้ใช้ในการเรียน มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 44 ตัวต่อสถาบัน ตู้เก็บของ/เอกสาร/ตู้โชว์ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 71 ตู้ต่อสถาบัน เครื่องปรับอากาศ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 95 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องใช้สำนักงาน/เครื่องตกแต่งอื่น/เครื่องใช้อื่นๆ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 4 ชิ้นต่อสถาบัน พัดลม มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 74 เครื่องต่อสถาบัน ตู้เย็น มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 10 เครื่องต่อสถาบัน เครื่องเสียง มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 14 เครื่องต่อสถาบัน และเตาอบ/เตาแก๊ส/ไมโครเวฟ มีจำนวนเฉลี่ยเท่ากับ 10 เครื่องต่อสถาบัน ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.18 จำนวนเฉลี่ยอุปกรณ์การเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะ
ความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

อุปกรณ์การเรียนการสอน	จำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
ชุดโต๊ะ เก้าอี้ (ชุด) ที่ใช้ในการเรียน	3,632	738	1,462
เครื่องคอมพิวเตอร์ (เครื่อง)	2,076	145	672
วีดีโอซีดี (แผ่น)	2,958	109	602
วีดีโอเทป (ม้วน)	825	99	280
อุปกรณ์การเรียนการสอนอื่นๆ (ชิ้น)	330	15	98
เครื่องโปรเจกเตอร์ (เครื่อง)	140	10	40
โทรทัศน์ (เครื่อง)	47	12	21
เครื่องขยายเสียง (เครื่อง)	59	8	19
วิทยุ (เครื่อง)	27	5	10
เครื่องฉายสไลด์ (เครื่อง)	5	7	6
เครื่องฉายภาพ 3 มิติ (เครื่อง)	11	2	5
เครื่องอัดสำเนา (เครื่อง)	8	2	4

ที่มา: จากการรวบรวมและคัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

ตารางที่ 4.19 จำนวนเฉลี่ยเครื่องใช้สำนักงาน/เครื่องตกแต่ง/เครื่องใช้เฉลี่ยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

เครื่องใช้สำนักงาน/เครื่องตกแต่ง/เครื่องใช้	จำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
โต๊ะและเก้าอี้(ตัว)ที่ไม่ได้ใช้ในการเรียน	4,285	44	1,021
ตู้เก็บของ/เอกสาร/ตู้โชว์ (ตู้)	1,393	71	363
เครื่องปรับอากาศ (เครื่อง)	471	95	189
เครื่องใช้สำนักงาน/เครื่องตกแต่ง/ เครื่องใช้อื่นๆ (ชิ้น)	267	4	92
พัดลม (เครื่อง)	45	74	66
ตู้เย็น (เครื่อง)	24	10	13
เครื่องเสียง (เครื่อง)	2	14	11
เตาอบ/เตาแก๊ส/ไมโครเวฟ (เครื่อง)	5	10	7

ที่มา: จากการรวบรวมและตัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

4.1.2 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1) จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่นักศึกษาที่เข้าศึกษาเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 85.72 รองลงมาเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 7.26 เมื่อพิจารณานักศึกษาที่เข้าศึกษาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย นักศึกษาที่เข้าศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 87.97 รองลงมาเป็นปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 6.53 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย นักศึกษาที่เข้าศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.78 รองลงมาเป็นปริญญาบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 7.65 ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 จำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน (คน) และร้อยละนักศึกษาที่เข้าศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ระดับการศึกษา	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	89	3.22	39	5.23	55	3.02
ปริญญาตรี	2,432	87.97	587	79.78	1,569	85.72
ปริญญาบัณฑิต	41	1.48	56	7.65	51	2.80
ปริญญาโท	181	6.53	54	7.34	133	7.26
ปริญญาบัณฑิตชั้นสูง	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	22	0.80	-	-	22	1.21
รวม	2,765	100.00	736	100.00	1,830	100.00

ที่มา: จากการรวบรวม

2) จำนวนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่มีนักศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 88.60 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 6.55 เมื่อพิจารณาจำนวนนักศึกษาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีนักศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 90.39 รองลงมาคือนักศึกษาในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 6.12 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัยส่วนใหญ่มีนักศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.66 รองลงมาคือนักศึกษาปริญญาบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 6.24 ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 จำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน (คน) และร้อยละนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ระดับการศึกษา	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	137	1.78	69	4.30	103	2.04
ปริญญาตรี	6,939	90.39	1,341	83.66	4,484	88.60
ปริญญาบัณฑิต	78	1.02	100	6.24	89	1.76
ปริญญาโท	470	6.12	93	5.80	332	6.55
ปริญญาบัณฑิตชั้นสูง	-	-	-	-	-	-
ปริญญาเอก	53	0.69	-	-	53	1.05
รวม	7,677	100.00	1,603	100.00	5,061	100.00

ที่มา: จากการรวบรวม

2) ผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2548 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โดยคิดเป็นร้อยละ 76.44 รองลงมาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 13.67 เมื่อพิจารณาผู้สำเร็จการศึกษาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยคิดเป็นร้อยละ 83.63 รองลงมาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 10.52 ส่วน สถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยคิดเป็นร้อยละ 71.00 รองลงมาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 15.10 ดังแสดงใน ตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 จำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน (คน) และร้อยละผู้สำเร็จการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ระดับการศึกษา	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าป.ตรี	63	3.54	-	-	63	5.66
ปริญญาตรี	1,487	83.63	235	71.00	850	76.44
ปริญญาบัณฑิต	36	2.03	46	13.90	42	3.78
ปริญญาโท	187	10.52	50	15.10	152	13.67
ปริญญาเอก	5	0.28	-	-	5	0.45
รวม	1,778	100.00	331	100.00	1,112	100.00

ที่มา: จากการรวบรวม

4.1.3 ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1) บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามระดับการศึกษา บุคลากรส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยคิดเป็นร้อยละ 61.89 รองลงมาเป็นระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 19.67 และระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 18.44 เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของบุคลากรตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย บุคลากรส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยคิดเป็นร้อยละ 62.38 รองลงมาเป็นระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 19.52 และระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 18.10 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย บุคลากรส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยคิดเป็นร้อยละ 62.77 รองลงมาเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 19.15 และระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 18.08

บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามตำแหน่งทางวิชาการ บุคลากรส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ โดยคิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมาเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 8.34 รองศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 6.35 และศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 1.98 เมื่อพิจารณาคำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย บุคลากรส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ โดยคิดเป็นร้อยละ 83.86

รองลงมาเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 9.05 รองศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 5.62 และ ศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 1.47 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย บุคลากรส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ โดยคิดเป็นร้อยละ 83.50 รองลงมาเป็นรองศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 8.73 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 5.83 และ ศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 1.94 ดังแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 จำนวนเฉลี่ยต่อสถาบัน (คน) และร้อยละบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการและฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ประเภท	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา						
ปริญญาตรี	76	18.10	18	19.15	45	18.44
ปริญญาโท	262	62.38	59	62.77	151	61.89
ปริญญาเอก	82	19.52	17	18.08	48	19.67
รวม	420	100.00	94	100.00	244	100.00
ตำแหน่งทางวิชาการ						
อาจารย์	343	83.86	86	83.50	210	83.33
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	37	9.05	6	5.83	21	8.34
รองศาสตราจารย์	23	5.62	9	8.73	16	6.35
ศาสตราจารย์	6	1.47	2	1.94	5	1.98
รวม	409	100.00	103	100.00	252	100.00

ที่มา: จากการรวบรวม

2) อายุของอาจารย์ผู้สอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า อาจารย์ผู้ชายส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย เท่ากับ 41 ปี และมีอายุมากที่สุด เท่ากับ 64 ปี อายุน้อยที่สุด เท่ากับ 26 ปี ส่วนอาจารย์ผู้หญิงมีอายุเฉลี่ย 38 ปี และและมีอายุมากที่สุด เท่ากับ 57 ปี อายุน้อยที่สุด เท่ากับ 26 ปี เมื่อพิจารณาอายุของอาจารย์ผู้สอนตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย อาจารย์ผู้ชายมีอายุเฉลี่ย เท่ากับ 37 ปี และมีอายุมากที่สุด เท่ากับ 74 ปี อายุน้อยที่สุด เท่ากับ 22 ปี ส่วนอาจารย์ผู้หญิงมีอายุเฉลี่ย 34 ปี และและมีอายุมากที่สุด เท่ากับ 67 ปี

อายุน้อยที่สุด เท่ากับ 23 ปี ส่วนสถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย อาจารย์ผู้ชายมีอายุเฉลี่ย เท่ากับ 43 ปี และมีอายุมากที่สุด เท่ากับ 60 ปี อายุน้อยที่สุด เท่ากับ 27 ปี ส่วนอาจารย์ผู้หญิงมีอายุเฉลี่ย 39 ปี และมีอายุมากที่สุด เท่ากับ 54 ปี อายุน้อยที่สุด เท่ากับ 27 ปี ดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุดอายุอาจารย์ผู้สอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

เพศ		อายุ (ปี)		
		มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
อาจารย์ชาย	ค่าเฉลี่ย	37	43	41
	ค่าสูงสุด	74	60	64
	ค่าต่ำสุด	22	27	26
อาจารย์หญิง	ค่าเฉลี่ย	34	39	38
	ค่าสูงสุด	67	54	57
	ค่าต่ำสุด	23	27	26

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

3) วิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท อาจารย์ ให้เข้ามาทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ส่วนใหญ่คัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาคัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 23.21 และคัดเลือกจากคะแนนสอบ คิดเป็นร้อยละ 17.86 เมื่อพิจารณาวิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท อาจารย์ ให้เข้ามาทำงานตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยใช้วิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท อาจารย์ ให้เข้ามาทำงานจากผลการเรียน โดยคิดเป็นร้อยละ 29.42 รองลงมาคัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 23.53 และคัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 17.65 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัยใช้วิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท อาจารย์ ให้เข้ามาทำงานจากประสบการณ์ในการทำงานและคัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ โดยคิดเป็นร้อยละ 25.64 เท่ากัน รองลงมาคัดเลือกจากคะแนนสอบ คิดเป็นร้อยละ 20.51 และคัดเลือกจากการเป็นศิษย์เก่าของสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 12.82 ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ร้อยละวิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท อาจารย์ ให้เข้ามาทำงานในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

วิธีการคัดเลือก	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
คัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงาน	23.53	25.64	25.00
คัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ	17.65	25.64	23.21
คัดเลือกจากคะแนนสอบ	11.76	20.51	17.86
คัดเลือกจากผลการเรียน	29.42	10.26	16.07
คัดเลือกจากการเป็นศิษย์เก่าของสถาบัน	5.88	12.82	10.72
อื่นๆ	11.76	5.13	7.14
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: ดัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

4) วิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญ ให้เข้ามาทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่คัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 36.11 รองลงมาคัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 25.00 คัดเลือกจากคะแนนสอบและคัดเลือกจากผลการเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.89 เท่ากัน เมื่อพิจารณาวิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญ ให้เข้ามาทำงานตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ใช้วิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญ ให้เข้ามาทำงานจากคัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 42.85 รองลงมาคัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 28.57 คัดเลือกจากผลการเรียนและอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 14.29 เท่ากัน ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัยใช้วิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญ ให้เข้ามาทำงานจากประสบการณ์ในการทำงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 34.48 รองลงมาคัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 24.15 และคัดเลือกจากคะแนนสอบ คิดเป็นร้อยละ 17.24 ดังแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ร้อยละวิธีการคัดเลือกบุคลากรประเภท นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญให้เข้ามาทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

วิธีการคัดเลือก	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
คัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงาน	42.85	34.48	36.11
คัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ	28.57	24.15	25.00
คัดเลือกจากคะแนนสอบ	-	17.24	13.89
คัดเลือกจากผลการเรียน	14.29	13.79	13.89
คัดเลือกจากการเป็นศิษย์เก่าของสถาบัน	-	10.34	8.33
อื่นๆ	14.29	-	2.78
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: คัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

5) วิธีการคัดเลือกบุคลากรด้านอื่นๆ นอกเหนือจาก อาจารย์ นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญให้เข้ามาทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่คัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 26.32 รองลงมาคัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 22.81 คัดเลือกจากคะแนนสอบและการเป็นศิษย์เก่าของสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 15.79 เท่ากัน เมื่อพิจารณาวิธีการคัดเลือกบุคลากรด้านอื่นๆ นอกเหนือจาก อาจารย์ นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญให้เข้ามาทำงานตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ใช้วิธีการคัดเลือกบุคลากรด้านอื่นๆ นอกเหนือจาก อาจารย์ นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญให้เข้ามาทำงานจากคัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 26.31 รองลงมาคัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 21.05 คัดเลือกจากผลการเรียนและการเป็นศิษย์เก่าของสถาบัน คิดเป็นร้อยละ 15.79 เท่ากัน ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ใช้วิธีการคัดเลือกบุคลากรด้านอื่นๆ นอกเหนือจาก อาจารย์ นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญให้เข้ามาทำงานจากประสบการณ์ในการทำงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 26.32 รองลงมาคัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ คิดเป็นร้อยละ 23.68 และคัดเลือกจากคะแนนสอบ คิดเป็นร้อยละ 18.42 ดังแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ร้อยละวิธีการคัดเลือกที่ใช้ในการพิจารณาบุคลากรด้านอื่นๆ นอกเหนือจาก อาจารย์ นักวิจัย หรือผู้เชี่ยวชาญให้เข้ามาทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาดตาม ฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

วิธีการคัดเลือก	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
คัดเลือกจากประสบการณ์ในการทำงาน	26.31	26.32	26.32
คัดเลือกจากบุคลิกลักษณะ	21.05	23.68	22.81
คัดเลือกจากคะแนนสอบ	10.53	18.42	15.79
คัดเลือกจากการเป็นศิษย์เก่าของสถาบัน	15.79	15.79	15.79
คัดเลือกจากผลการเรียน	15.79	10.53	12.28
อื่นๆ	10.53	2.63	5.26
คัดเลือกจากความใกล้ชิด คำนวณ	-	2.63	1.75
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: คัดแปลงมาจากเสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

4.1.4 การบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1) งบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน งบประมาณรวมสูงสุดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีค่าเท่ากับ 1,374,119,424.92 บาทต่อปี งบประมาณรวมต่ำสุด เท่ากับ 4,830,453.64 บาทต่อปี และมีงบประมาณรวมเฉลี่ย เท่ากับ 178,426,395.65 บาทต่อปี เมื่อพิจารณางบประมาณรวมตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีงบประมาณรวมสูงสุด เท่ากับ 1,374,119,424.92 บาทต่อปี งบประมาณรวมต่ำสุด เท่ากับ 12,488,288.60 บาทต่อปี และมีงบประมาณรวมเฉลี่ย เท่ากับ 287,959,275.44 บาทต่อปี ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีงบประมาณรวมสูงสุด เท่ากับ 122,232,438.72 บาทต่อปี งบประมาณรวมต่ำสุด เท่ากับ 4,830,453.64 บาทต่อปี และมีงบประมาณรวมเฉลี่ย เท่ากับ 38,224,309.52 บาทต่อปี

งบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประเภทงบดำเนินการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีค่าดำเนินการสูงสุด เท่ากับ 1,197,806,729.36 บาทต่อปี งบดำเนินการต่ำสุด เท่ากับ 4,266,295.70 บาทต่อปี และมีงบดำเนินการเฉลี่ย เท่ากับ 175,291,601.74 บาทต่อปี เมื่อพิจารณางบประมาณประเภทงบดำเนินการตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษา

เอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีงบดำเนินการสูงสุด เท่ากับ 1,197,806,729.36 บาทต่อปี งบดำเนินการต่ำสุด เท่ากับ 8,496,788.95 บาทต่อปี และมีงบดำเนินการเฉลี่ย เท่ากับ 279,562,079.18 บาทต่อปี ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีงบดำเนินการสูงสุด เท่ากับ 116,649,485.33 บาทต่อปี งบดำเนินการต่ำสุด เท่ากับ 4,266,295.70 บาทต่อปี และมีงบดำเนินการเฉลี่ย เท่ากับ 36,264,298.48 บาทต่อปี

งบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนประเภทงบลงทุน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีงบลงทุนสูงสุด เท่ากับ 176,312,695.56 บาทต่อปี งบลงทุนต่ำสุด เท่ากับ 233,547.17 บาทต่อปี และมีงบลงทุนเฉลี่ย เท่ากับ 20,597,020.98 บาทต่อปี เมื่อพิจารณางบประมาณประเภทงบลงทุนตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีงบลงทุนสูงสุด เท่ากับ 176,312,695.56 บาทต่อปี งบลงทุนต่ำสุด เท่ากับ 2,804,684.56 บาทต่อปี และมีงบลงทุนเฉลี่ย เท่ากับ 33,976,828.53 บาทต่อปี ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีงบลงทุนสูงสุด เท่ากับ 8,261,176.32 บาทต่อปี งบลงทุนต่ำสุด เท่ากับ 233,547.17 บาทต่อปี และมีงบลงทุนเฉลี่ย เท่ากับ 2,757,277.56 บาทต่อปี ดังแสดงในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเฉลี่ยงบประมาณ (บาทต่อปี) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ประเภท		มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
งบประมาณรวม (บาทต่อปี)	ค่าเฉลี่ย	287,959,275.44	38,224,309.52	178,426,395.65
	ค่าสูงสุด	1,374,119,424.92	122,232,438.72	1,374,119,424.92
	ค่าต่ำสุด	12,488,288.60	4,830,453.64	4,830,453.64
งบดำเนินการ (บาทต่อปี)	ค่าเฉลี่ย	279,562,079.18	36,264,298.48	175,291,601.74
	ค่าสูงสุด	1,197,806,729.36	116,649,485.33	1,197,806,729.36
	ค่าต่ำสุด	8,496,788.95	4,266,295.70	4,266,295.70
งบลงทุน (บาทต่อปี)	ค่าเฉลี่ย	33,976,828.53	2,757,277.56	20,597,020.98
	ค่าสูงสุด	176,312,695.56	8,261,176.32	176,312,695.56
	ค่าต่ำสุด	2,804,684.56	233,547.17	233,547.17

ที่มา: จากการรวบรวม

2) ตำแหน่งของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ให้สัมภาระส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา และฝ่ายวางแผนและพัฒนา โดยคิดเป็นร้อยละ 36.64 รองลงมาเป็นอธิการบดี คิดเป็นร้อยละ 29.98 และคณบดีคณะต่างๆ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.34 เมื่อพิจารณาดำแหน่งของผู้บริหารที่ให้สัมภาระตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ผู้บริหารที่ให้สัมภาระส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา และฝ่ายวางแผนและพัฒนา โดยคิดเป็นร้อยละ 31.60 รองลงมาเป็นอธิการบดีและคณบดีคณะต่างๆ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 26.30 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ผู้บริหารที่ให้สัมภาระส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นรองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา และฝ่ายวางแผนและพัฒนา โดยคิดเป็นร้อยละ 45.42 รองลงมาเป็นอธิการบดี คิดเป็นร้อยละ 36.39 และคณบดีคณะต่างๆ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ โดยคิดเป็นร้อยละ 18.19 ดังแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 ร้อยละของตำแหน่งผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ให้สัมภาระ พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ตำแหน่ง	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
รองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ	31.60	45.42	36.64
อธิการบดี	26.30	36.39	29.98
คณบดีคณะต่างๆ	26.30	18.19	23.34
นายกสภามหาวิทยาลัย	15.80	0.00	10.04
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

3) ระดับการศึกษาของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาเอก โดยคิดเป็นร้อยละ 55.86 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 44.14 เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของผู้บริหารตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ให้สัมภาษณ์มีระดับการศึกษาสูงสุด คือ ระดับปริญญาเอก โดยคิดเป็นร้อยละ 57.10 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 42.90 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ให้สัมภาษณ์ มีระดับการศึกษาสูงสุด คือ ระดับปริญญาเอก โดยคิดเป็นร้อยละ 53.82 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 46.18 ดังแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ร้อยละระดับการศึกษาของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ให้สัมภาษณ์ พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ระดับการศึกษา	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
ปริญญาเอก	57.10	53.82	55.86
ปริญญาโท	42.90	46.18	44.14
ปริญญาตรี	-	-	-
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

4) ประสบการณ์การทำงานของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ให้สัมภาษณ์ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานสูงสุดด้านการสอนเฉลี่ย 21.6 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.52 รองลงมาเป็นประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารเฉลี่ย 18.2 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.83 และประสบการณ์ด้านอื่นๆ ได้แก่ นักวิชาการ ที่ปรึกษาธุรกิจ และนิเทศศึกษาเฉลี่ย 11.0 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.65 เมื่อพิจารณาประสบการณ์การทำงานของผู้บริหารตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ผู้บริหารที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานสูงสุดด้านการสอนเฉลี่ย 21.2 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.53 รองลงมาเป็นประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารเฉลี่ย 16.9 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.23 และประสบการณ์ด้านอื่นๆ ได้แก่ นักวิชาการ ที่ปรึกษาธุรกิจ และนิเทศศึกษาเฉลี่ย 11.9 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.23 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ผู้บริหารที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานสูงสุดด้านการสอนเฉลี่ย 20.3 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.29 รองลงมาเป็นประสบการณ์การทำงาน

ด้านการบริหารเฉลี่ย 16.8 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.00 และประสบการณ์ด้านอื่นๆ ได้แก่ นักวิชาการ ที่ปรึกษาธุรกิจ และนิเทศศึกษาเฉลี่ย 10.9 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.71 ดังแสดงในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 จำนวนปีเฉลี่ย (ปี) และร้อยละของประสบการณ์ของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่
ให้สัมภาษณ์ พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ประสบการณ์การทำงาน	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน (ปี)	ร้อยละ	จำนวน (ปี)	ร้อยละ	จำนวน (ปี)	ร้อยละ
ด้านการสอน	21.2	37.53	20.3	42.29	21.6	42.52
ด้านการบริหาร	16.9	31.23	16.8	35.00	18.2	35.83
ด้านอื่นๆ ได้แก่ นักวิชาการที่ ปรึกษาธุรกิจ นิเทศศึกษา	11.9	31.23	10.9	22.71	11.0	21.65
รวม		100.00		100.00		100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

5) วัตถุประสงค์เริ่มแรกในการก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มทางเลือกในการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 49.96 รองลงมาเป็นวัตถุประสงค์อื่นๆ ได้แก่ ตอบสนองความต้องการทางการศึกษาในส่วนภูมิภาค และเพื่อพัฒนาการศึกษาไทย คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 25.02 เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์เริ่มแรกในการก่อตั้งตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ คือ เพื่อเพิ่มทางเลือกในการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 58.84 รองลงมาเป็นวัตถุประสงค์อื่นๆ ได้แก่ ตอบสนองความต้องการทางการศึกษาในส่วนภูมิภาค คิดเป็นร้อยละ 23.49 และเพื่อพัฒนาการศึกษาไทย คิดเป็นร้อยละ 17.67 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ คือ เพื่อเพิ่มทางเลือกในการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 40.02 รองลงมาเพื่อพัฒนาการศึกษาไทย คิดเป็นร้อยละ 33.30 และวัตถุประสงค์อื่นๆ ได้แก่ ตอบสนองความต้องการทางการศึกษาในส่วนภูมิภาค คิดเป็นร้อยละ 26.68 ดังแสดงในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ร้อยละของวัตถุประสงค์เริ่มแรกในการก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

วัตถุประสงค์	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
เพื่อเพิ่มทางเลือกในการศึกษา	58.84	40.02	49.96
วัตถุประสงค์อื่นๆ ได้แก่ ตอบสนองความต้องการทางการศึกษาในส่วนภูมิภาค	23.49	26.68	25.02
เพื่อพัฒนาการศึกษาไทย	17.67	33.30	25.02
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

6) ผู้มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจกำหนดนโยบายหรือทิศทางดำเนินงาน หรือเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสภามหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 32.33 รองลงมา เป็นอธิการบดี คิดเป็นร้อยละ 27.27 คณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 18.18 เจ้าของสถาบันอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.12 สภาคณาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 4.03 บุคคลอื่นๆ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัย ผู้แทนผู้บริหารและผู้แทนอาจารย์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 3.04 และผู้ถือหุ้น คิดเป็นร้อยละ 2.03 เมื่อพิจารณาผู้มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางในการดำเนินงาน หรือเป้าหมายตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ผู้มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางในการดำเนินงาน หรือเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ สภามหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 31.67 รองลงมา คือ อธิการบดี คิดเป็นร้อยละ 26.66 คณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 18.33 เจ้าของสถาบันอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 13.33 สภาคณาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 6.65 ผู้ถือหุ้นและบุคคลอื่นๆ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัย ผู้แทนผู้บริหารและผู้แทนอาจารย์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 1.68 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ผู้มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางในการดำเนินงาน หรือเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ สภามหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 33.35 รองลงมา คือ อธิการบดี คิดเป็นร้อยละ 28.21 คณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 17.95 เจ้าของสถาบันอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12.81 บุคคลอื่นๆ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัย ผู้แทนผู้บริหารและผู้แทนอาจารย์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 5.13 และผู้ถือหุ้นคิดเป็นร้อยละ คือ 2.55 ดังแสดงในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ร้อยละของผู้มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจกำหนดนโยบายหรือทิศทางดำเนินงาน หรือเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็น มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ผู้มีอำนาจสูงสุด	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
สภามหาวิทยาลัย	31.67	33.35	32.33
อธิการบดี	26.66	28.21	27.27
คณะผู้บริหารระดับสูง	18.33	17.95	18.18
เจ้าของสถาบันอุดมศึกษา	13.33	12.81	13.12
สภาคณาจารย์	6.65	0.00	4.03
บุคคลอื่นๆ ได้แก่ คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัย ผู้แทนผู้บริหารและผู้แทนอาจารย์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด	1.68	5.13	3.04
ผู้ถือหุ้น	1.68	2.55	2.03
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

7) แหล่งเงินทุนเริ่มแรกที่ใช้ในการก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เงินทุนส่วนใหญ่เป็นเงินทุนอื่นๆ ได้แก่ เงินค่าหน่วยกิตของนักศึกษา และเงินทุนจากเจ้าของสถาบัน โดยคิดเป็นร้อยละ 71.46 รองลงมาเป็นเงินทุนจากการกู้เงินจากธนาคารและการกู้เงินจากรัฐ คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 14.27 เมื่อพิจารณาแหล่งเงินทุนเริ่มแรกที่ใช้ในการก่อตั้งตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยเงินลงทุนส่วนใหญ่เป็นเงินทุนอื่นๆ ได้แก่ เงินค่าหน่วยกิตของนักศึกษา และเงินทุนจากเจ้าของสถาบัน โดยคิดเป็นร้อยละ 65.02 รองลงมาเป็นเงินทุนจากการกู้เงินจากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 19.96 และเงินทุนจากการกู้เงินจากรัฐ คิดเป็นร้อยละ 15.02 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย เงินลงทุนส่วนใหญ่เป็นเงินทุนอื่นๆ ได้แก่ เงินค่าหน่วยกิตของนักศึกษา และเงินทุนจากเจ้าของสถาบัน โดยคิดเป็นร้อยละ 77.88 รองลงมาเป็นเงินทุนจากการกู้เงินจากธนาคารและการกู้เงินจากรัฐ คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 11.06 ดังแสดงในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ร้อยละของแหล่งเงินทุนเริ่มแรกที่ใช้ในการก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตาม
ฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

แหล่งเงินทุน	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
เงินทุนอื่นๆ ได้แก่ เงินค่าหน่วยกิตของ นักศึกษา และเงินทุนจากเจ้าของสถาบัน	65.02	77.88	71.46
กู้เงินจากธนาคาร	19.96	11.06	14.27
กู้เงินจากรัฐ	15.02	11.06	14.27
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

8) แหล่งเงินทุนในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่มาจากเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 50.05 รองลงมาเป็นแหล่งเงินทุนที่มาจากการกู้เงินจากธนาคารและแหล่งอื่นๆ ได้แก่ เงินสนับสนุนจากบุคคลและองค์กรต่างๆ เจ้าของสถาบัน เงินค่าลงทะเบียนของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 17.61 และเงินทุนที่มาจากการกู้เงินจากรัฐ คิดเป็นร้อยละ 14.73 เมื่อพิจารณาแหล่งเงินทุนในการบริหารงานตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการบริหารงานส่วนใหญ่มาจากเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 55.61 รองลงมาเป็นแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการบริหารงานมาจากการกู้เงินจากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 22.19 และเงินทุนจากแหล่งอื่นๆ ได้แก่ เงินสนับสนุนจากบุคคลและองค์กรต่างๆ เจ้าของสถาบัน เงินค่าลงทะเบียนของนักศึกษา และเงินทุนจากการกู้เงินรัฐบาล คิดเป็นร้อยละเท่ากัน คือ 11.10 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการบริหารงานส่วนใหญ่มาจากเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน โดยคิดเป็นร้อยละ 53.82 รองลงมา คือ เงินทุนจากแหล่งอื่นๆ ได้แก่ เงินสนับสนุนจากบุคคลและองค์กรต่างๆ เจ้าของสถาบัน เงินค่าลงทะเบียนของนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30.79 และเงินทุนจากการกู้ธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 15.39 ดังแสดงในตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 ร้อยละของที่มาของแหล่งเงินทุนในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

แหล่งเงินทุน	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
เงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน	55.61	53.82	50.05
กู้เงินจากธนาคาร	22.19	15.39	17.61
อื่นๆ ได้แก่ เงินสนับสนุนจากบุคคลและ องค์กรต่างๆ เจ้าของสถาบัน เงินค่าลงทะเบียน ของนักศึกษา	11.10	30.79	17.61
กู้เงินจากรัฐ	11.10	0.00	14.73
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

9) บุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจงบประมาณที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นอธิการบดี คิดเป็นร้อยละ 27.59 รองลงมาเป็นเจ้าของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คิดเป็นร้อยละ 24.14 และสภามหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 22.97 เมื่อพิจารณามูลคที่มีอำนาจในการตัดสินใจงบประมาณที่สำคัญตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย บุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจงบประมาณที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นอธิการบดี โดยคิดเป็นร้อยละ 34.03 รองลงมาเป็นสภามหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 29.13 และคณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 21.89 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย บุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจงบประมาณที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นอธิการบดี โดยคิดเป็นร้อยละ 29.41 รองลงมาเป็นสภามหาวิทยาลัยและคณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 23.53 เท่ากัน และเจ้าของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คิดเป็นร้อยละ 17.67 ดังแสดงในตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 ร้อยละของคณะบุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจประมาณที่สำคัญในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

คณะบุคคล	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
อธิการบดี	34.03	29.41	27.59
เจ้าของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	7.65	17.67	24.14
สภามหาวิทยาลัย	29.13	23.53	22.97
คณะผู้บริหารระดับสูง	21.89	23.53	19.55
อื่นๆ ได้แก่ ผู้บริหารระดับคณะ ศูนย์ สำนักสาขาวิชา มูลนิธิ ผู้รับใบอนุญาต	4.85	2.93	3.46
ผู้ถือหุ้น	2.45	2.93	2.29
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

10) บุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงานของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่การอนุมัติเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงานของบุคลากรจะขึ้นอยู่กับอธิการบดี โดยคิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาเป็นคณะผู้บริหารระดับสูง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.74 และสภามหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 16.23 เมื่อพิจารณาบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงานของบุคลากรตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย บุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงานของบุคลากรส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอธิการบดี โดยคิดเป็นร้อยละ 36.95 รองลงมา คือ คณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 30.43 และสภามหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 13.05 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย บุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงานของบุคลากรส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอธิการบดี โดยคิดเป็นร้อยละ 31.44 รองลงมา คือ คณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 25.72 และสภามหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ดังแสดงในตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 ร้อยละของบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงานของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

คณะบุคลากร	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
อธิการบดี	36.95	31.44	35.00
คณะผู้บริหารระดับสูง	30.43	25.72	28.74
สภามหาวิทยาลัย	13.05	20.00	16.23
เจ้าของสถาบันอุดมศึกษา	10.86	8.56	10.02
สภาคณาจารย์	6.52	11.44	8.75
อื่นๆ ได้แก่ อาศัยผลการประเมินของผู้บริหารตามลำดับ	2.19	2.84	1.26
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

11) บุคคลที่มีหน้าที่ในการอนุมัติการให้ทุนการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอธิการบดี โดยคิดเป็นร้อยละ 34.59 รองลงมาเป็นคณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 30.78 และเจ้าของสถาบันอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.64 เมื่อพิจารณาบุคคลที่มีหน้าที่ในการอนุมัติการให้ทุนการศึกษาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย หน้าที่ในการอนุมัติการให้ทุนการศึกษาส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอธิการบดี คิดเป็นร้อยละ 36.99 รองลงมาเป็นคณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 32.60 และเจ้าของสถาบันอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15.21 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย หน้าที่ในการอนุมัติการให้ทุนการศึกษาส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอธิการบดีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.25 รองลงมาเป็นคณะผู้บริหารระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 28.14 และเจ้าของสถาบันอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.77 ดังแสดงในตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 ร้อยละของคณะบุคคลที่มีหน้าที่ในการอนุมัติการให้ทุนการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

คณะบุคลากร	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
อธิการบดี	36.99	31.25	34.59
คณะผู้บริหารระดับสูง	32.60	28.14	30.78
เจ้าของสถาบันอุดมศึกษา	15.21	18.77	16.64
สภามหาวิทยาลัย	10.87	15.62	12.83
อื่นๆ ได้แก่ ความต้องการของผู้ขอทุน และสถาบัน กรรมการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ของสถาบัน	4.33	3.11	3.86
ผู้ถือหุ้น	0.00	3.11	1.30
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

12) การให้ความสำคัญในแต่ละภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.47 รองลงมาเป็นการบริการความรู้ทางวิชาการแก่สังคม คิดเป็นร้อยละ 23.77 การวิจัยและภารกิจอื่นๆ ได้แก่ อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 19.28 และ 14.95 ตามลำดับ โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.53 เมื่อพิจารณาการให้ความสำคัญในแต่ละภารกิจตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.24 รองลงมาเป็นการบริการความรู้ทางวิชาการแก่สังคม คิดเป็นร้อยละ 21.68 การวิจัยและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 20.86 และ 16.29 ตามลำดับ โดยให้ความสำคัญกับภารกิจอื่นๆ ได้แก่ อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.93 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.62 รองลงมาเป็นการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 19.33 การบริการความรู้ทางวิชาการแก่สังคมและการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 17.52 เท่ากัน โดยให้ความสำคัญกับภารกิจอื่นๆ ได้แก่ อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.01 ดังแสดงในตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 ร้อยละของการให้ความสำคัญในแต่ละภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
การจัดการเรียนการสอน	30.24	37.62	30.47
การบริการความรู้ทางวิชาการแก่สังคม	21.68	17.52	23.77
การวิจัย	20.86	19.33	19.28
ภารกิจอื่นๆ ได้แก่ อนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	10.93	8.01	14.95
การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	16.29	17.52	11.53
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

4.1.5 การประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1) ปีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเริ่มดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ เริ่มประกันคุณภาพการศึกษานี้ 2545 โดยคิดเป็นร้อยละ 84.97 รองลงมาในปี 2543 คิดเป็นร้อยละ 5.46 เมื่อพิจารณาการเริ่มประกันคุณภาพการศึกษาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย เริ่มประกันคุณภาพการศึกษานี้ 2545 โดยคิดเป็นร้อยละ 81.80 รองลงมาในปี 2543 คิดเป็นร้อยละ 13.64 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย เริ่มประกันคุณภาพการศึกษานี้ 2545 โดยคิดเป็นร้อยละ 88.14 รองลงมาในปี 2548 คิดเป็นร้อยละ 5.95 ดังแสดงในตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 ร้อยละของปีที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเริ่มประกันคุณภาพการศึกษา พิจารณาตาม
ฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ปี พ.ศ.	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
2545	81.80	88.14	84.97
2543	13.64	1.97	5.46
2548	0.00	5.95	4.11
2544	4.56	1.97	2.73
2547	0.00	1.97	2.73
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

2) มุลเหตุจูงใจในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่ เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 30.33 รองลงมาเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายและให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.22 เท่ากัน เมื่อพิจารณา มุลเหตุจูงใจในการประกันคุณภาพการศึกษาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีมุลเหตุจูงใจในการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 27.28 รองลงมาเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาและเพื่อเตรียมรับการประเมินภายนอก ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.72 เท่ากัน ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีมุลเหตุจูงใจในการประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนใหญ่เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 30.56 รองลงมาเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย และให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.81 เท่ากัน ดังแสดงในตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 ร้อยละของมูลเหตุจูงใจในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

มูลเหตุจูงใจ	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา	27.28	30.56	30.33
เพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย	22.72	23.81	23.22
เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูป การศึกษา	22.72	23.81	23.22
เพื่อเตรียมรับการประเมินภายนอก	22.72	21.82	21.86
อื่นๆ ได้แก่ เพื่อเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ สถาบัน	4.56	0.00	1.37
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

3) กระบวนการที่ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่ใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 43.24 รองลงมาเป็นกระบวนการ PDCA (Plan-Do-Check-Action) คิดเป็นร้อยละ 37.84 เมื่อพิจารณากระบวนการที่ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่ใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาเป็นกระบวนการ PDCA (Plan-Do-Check-Action) คิดเป็นร้อยละ 35.71 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ส่วนใหญ่ใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 43.48 รองลงมาเป็นกระบวนการ PDCA (Plan-Do-Check-Action) คิดเป็นร้อยละ 39.16 ดังแสดงในตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 ร้อยละของกระบวนการที่ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

กระบวนการ	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย	42.86	43.48	43.24
PDCA (Plan-Do-Check-Action)	35.71	39.16	37.84
ใช้รูปแบบผสมผสาน	14.27	13.03	13.51
อื่นๆ ได้แก่ ISO9001	7.16	4.33	5.41
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

4) ผลจากการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นการ
ต้นตัวในการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยคิดเป็นร้อยละ 27.42 รองลงมาเป็นการได้รับความเชื่อมั่น
ในระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและทำให้เกิดระบบงานที่ดี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.81 เท่ากัน เมื่อ
พิจารณาผลจากการประกันคุณภาพการศึกษาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ผลจากการประกันคุณภาพส่วนใหญ่ทำให้เกิด
ระบบงานที่ดีขึ้น โดยคิดเป็นร้อยละ 28.58 รองลงมาเป็นการต้นตัวในการปฏิบัติงานของบุคลากร
และการได้รับความเชื่อมั่นในระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.81 เท่ากัน ส่วน
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ผลจากการประกันคุณภาพส่วนใหญ่เป็นการต้นตัว
ในการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยคิดเป็นร้อยละ 29.27 รองลงมาเป็นการได้รับความเชื่อมั่นใน
ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 26.84 ดังแสดงในตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 ร้อยละของผลจากการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ผลที่เกิดขึ้น	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
การตื่นตัวในการปฏิบัติงานของบุคลากร	23.81	29.27	27.42
ได้รับความเชื่อมั่นในระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ	23.81	26.84	25.81
ทำให้เกิดระบบงานที่ดี	28.58	24.39	25.81
เป็นการปฏิรูปวัฒนธรรมองค์กร	23.80	19.50	20.96
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

5) อุปสรรคในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่เป็นการขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 34.38 รองลงมาเป็นความไม่พร้อมของสถาบัน เช่น ขาดงบประมาณ เอกสาร ข่าวดสาร คิดเป็นร้อยละ 28.13 เมื่อพิจารณาอุปสรรคในการประกันคุณภาพการศึกษาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย อุปสรรคที่พบในการประกันคุณภาพส่วนใหญ่เป็นอุปสรรคด้านอื่นๆ ได้แก่ บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพระบบประกันการศึกษาเข้าใจยาก และความต้องการไม่สอดคล้องกันระหว่างสกอ. และ สมศ. โดยคิดเป็นร้อยละ 40.03 รองลงมาเป็นการขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ความไม่พร้อมของสถาบันอุดมศึกษา เช่น ขาดงบประมาณ เอกสาร ข่าวดสาร และผู้นำ/ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.99 เท่ากัน ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย อุปสรรคที่พบในการประกันคุณภาพส่วนใหญ่เป็นการขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 37.51 รองลงมาเป็นผู้นำ/ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 29.17 ดังแสดงในตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 ร้อยละของอุปสรรคในการประกันคุณภาพการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

อุปสรรค	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
การขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	19.99	37.51	34.38
ความไม่พร้อมของสถาบันอุดมศึกษา เช่น ขาดงบประมาณ เอกสาร ข่าวดสาร	19.99	20.83	28.13
ผู้นำ/ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจ	19.99	29.17	21.88
อื่นๆ ได้แก่ บุคลากรไม่เห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพ ระบบประกันการศึกษาเข้าใจยาก และความต้องการไม่สอดคล้องกันระหว่าง สกอ. และ สมส.	40.03	12.49	15.62
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

หมายเหตุ: สกอ. ย่อมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สมส. ย่อมาจาก สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

6) เงื่อนไขสำคัญที่ช่วยในการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ส่วนใหญ่มาจากผู้นำการพัฒนาเห็นความสำคัญและบุคลากรทุกฝ่ายร่วมมือกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 32.00 เท่ากัน รองลงมาเป็นทุกคนมุ่งมั่นในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่ คิดเป็นร้อยละ 28.00 เมื่อพิจารณาเงื่อนไขสำคัญที่ช่วยในการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย เงื่อนไขสำคัญ ส่วนใหญ่มาจากบุคลากรทุกฝ่ายร่วมมือกัน คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาเป็นผู้นำการพัฒนาเห็นความสำคัญและทุกคนมุ่งมั่นในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.08 เท่ากัน ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย เงื่อนไขสำคัญส่วนใหญ่มาจากผู้นำการพัฒนาเห็นความสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 35.14 รองลงมาเป็นบุคลากรทุกฝ่ายร่วมมือกันและทุกคนมุ่งมั่นในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 29.73 เท่ากัน ดังแสดงในตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 ร้อยละของเงื่อนไขสำคัญที่ช่วยในการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผล พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

เงื่อนไข	ร้อยละ		
	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
ผู้นำการพัฒนาเห็นความสำคัญ	23.08	35.14	32.00
บุคลากรทุกฝ่ายร่วมมือกัน	38.46	29.73	32.00
ทุกคนมุ่งมั่นในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่	23.08	29.73	28.00
อื่นๆ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพ มีการจัดสรรงบประมาณตามเกณฑ์	15.38	5.40	8.00
รวม	100.00	100.00	100.00

ที่มา: เสถียร ศรีบุญเรือง (2550)

4.2 ประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในส่วนนี้จะประกอบด้วยผลการประมาณสมการพรมแดน โดยวิธีการหาเส้นห่อหุ้ม (Data Envelopment Analysis: DEA) และผลการคำนวณระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากการประมาณสมการพรมแดนการผลิตโดยวิธีการหาเส้นห่อหุ้ม (Data Envelopment Analysis: DEA)

การศึกษาประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยการประมาณสมการพรมแดนการผลิต ด้วยวิธีการวิเคราะห์เส้นห่อหุ้ม (Data Envelopment Analysis: DEA) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบผลผลิตทางการศึกษานิดเดียวแต่หลายปัจจัยการผลิต (Single Output-Multi Input) กำหนดให้ผลผลิต คือ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2548 และปัจจัยการผลิต ได้แก่ งบประมาณรวม จำนวนนักศึกษา และจำนวนบุคลากร ทั้งนี้จะแบ่งการพิจารณาประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาตามฐานะและสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายใต้การเกิดผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตแบบต่างๆ คือ ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (Constant Return to Scale: CRS) และผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่ (Variable Return to Scale: VRS) รวมไปถึงการเกิดควมมีประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (Scale Efficiency: SE) ซึ่งผลการศึกษาเป็นดังนี้

1) ระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั่วประเทศ มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ยภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ (Constant Return to Scale: CRS) เท่ากับ 0.633 เมื่อพิจารณาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.663 และ 0.594 ตามลำดับ โดยมีระดับประสิทธิภาพต่ำสุดอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย เท่ากับ 0.027 และระดับประสิทธิภาพสูงสุด มีค่าเท่ากับ 1.000 พบทั้งสถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย

ภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่ (Variable Return to Scale: VRS) ระดับประสิทธิภาพเฉลี่ยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั่วประเทศ เท่ากับ 0.731 เมื่อพิจารณาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.748 และ 0.709 ตามลำดับ โดยมีระดับประสิทธิภาพต่ำสุดอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีค่าเท่ากับ 0.179 และระดับประสิทธิภาพสูงสุด มีค่าเท่ากับ 1.000 พบทั้งสถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาการเกิดประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (Scale Efficiency: SE) ซึ่งหาได้จากประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (Constant Return to Scale: CRS)หารด้วยระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่ (Variable Return to Scale: VRS) พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั่วประเทศ มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.859 เมื่อตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.887 และ 0.824 ตามลำดับ ซึ่งค่าต่ำสุดของระดับประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิตอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย โดยมีค่าเท่ากับ 0.152 และระดับประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิตสูงสุดมีค่าเท่ากับ 1.000 พบทั้งสถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ดังแสดงในตารางที่ 4.46

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตามช่วงการผลิต พบว่า มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั่วประเทศ ร้อยละ 14.04 อยู่ในช่วงผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (CRS) เกิดจากการเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกัน แล้วทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตเท่ากับอัตราการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิตพอดี หมายถึง ถ้าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการใช้ปัจจัยการผลิตและมีระดับผลผลิตอยู่ในระดับที่เหมาะสม เมื่อพิจารณาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า มีสถาบันอุดมศึกษา

เอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ร้อยละ 15.63 และ 12.00 ตามลำดับ และมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั่วประเทศ ร้อยละ 38.60 อยู่ในช่วงผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตเพิ่มขึ้น (IRS) เกิดจากการเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกัน แล้วทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสูงกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิต หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการใช้ปัจจัยการผลิตน้อยเกินไป ทำให้ไม่เกิดประโยชน์สูงสุดจากการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรมีการใช้ปัจจัยการผลิตให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อให้ได้ขนาดการผลิตที่เหมาะสม เมื่อพิจารณาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ร้อยละ 53.13 และ 20.00 ตามลำดับ และมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั่วประเทศ ร้อยละ 47.37 อยู่ในช่วงผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตลดลง (DRS) เกิดจากการเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกัน แล้วทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่ำกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิต หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการใช้ปัจจัยการผลิตมากเกินไป ควรลดปัจจัยการผลิตลงเพื่อให้มีระดับการผลิตที่เหมาะสม เมื่อพิจารณาตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ร้อยละ 31.25 และ 68.00 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.47

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.46 ระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ฐานะ		มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	ค่าเฉลี่ย
กรณี	CRS	0.663	0.594	0.633
	VRS	0.748	0.709	0.731
	SE	0.887	0.824	0.859
ค่าต่ำสุด	CRS	0.367	0.027	-
	VRS	0.373	0.179	-
	SE	0.538	0.152	-
ค่าสูงสุด	CRS	1.000	1.000	-
	VRS	1.000	1.000	-
	SE	1.000	1.000	-

ที่มา: คำนวณจากโปรแกรม DEAP Version 2.1

หมายเหตุ : CRS = Constant Returns to Scale (ประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่)

VRS = Variable Returns to Scale (ประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่)

SE = Scale Efficiency (ประสิทธิภาพต่อขนาดการผลิต มีค่าเท่ากับระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่หารด้วยระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่)

ตารางที่ 4.47 จำนวนและร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในแต่ละช่วงการผลิต พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ช่วงการผลิต	มหาวิทยาลัย		วิทยาลัย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ (CRS)	5	15.63	3	12.00	8	14.04
ผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น (IRS)	17	53.13	5	20.00	22	38.60
ผลตอบแทนต่อขนาดลดลง (DRS)	10	31.25	17	68.00	27	47.37
รวม	32	100.00	25	100.00	57	100.00

ที่มา: คำนวณจากโปรแกรม DEAP Version 2.1

2) ระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามสถานที่ตั้ง แบ่งเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค พบว่า ภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (Constant Return to Scale: CRS) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.620 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.644 โดยมีระดับประสิทธิภาพต่ำสุด เท่ากับ 0.027 อยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนระดับประสิทธิภาพสูงสุด มีค่าเท่ากับ 1.000 พบทั้งในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

ภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่ (Variable Return to Scale: VRS) พบว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ยเท่ากัน คือ 0.731 โดยมีระดับประสิทธิภาพต่ำสุด เท่ากับ 0.179 อยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร และระดับประสิทธิภาพสูงสุด มีค่าเท่ากับ 1.000 พบทั้งในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

เมื่อพิจารณาการเกิดประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (Scale Efficiency: SE) ซึ่งหาได้จากประสิทธิภาพทางเทคนิคที่ได้จากกรณีผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (Constant Return to Scale: CRS) หาดัวยระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคที่ได้จากกรณีผลตอบแทนต่อขนาด

การผลิตไม่คงที่ (Variable Return to Scale: VRS) พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.835 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.879 ซึ่งระดับประสิทธิภาพต่ำสุด มีค่าเท่ากับ 0.152 พบในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และมีระดับประสิทธิภาพสูงสุด เท่ากับ 1.000 พบทั้งในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ดังแสดงในตารางที่ 4.48

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตามช่วงการผลิต พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ร้อยละ 7.69 และ 19.35 ตามลำดับ อยู่ในช่วงผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (CRS) เกิดจากการเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกันแล้วทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตเท่ากับอัตราการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิตพอดี หมายถึง ถ้าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการใช้ปัจจัยการผลิตและมีระดับผลผลิตอยู่ในระดับที่เหมาะสม และมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ร้อยละ 38.46 และ 54.84 ตามลำดับ อยู่ในช่วงผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตเพิ่มขึ้น (IRS) เกิดจากการเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกันแล้วทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสูงกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิต หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการใช้ปัจจัยการผลิตน้อยเกินไป ทำให้ไม่เกิดประโยชน์สูงสุดจากการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรมีการใช้ปัจจัยการผลิตให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อให้ได้ขนาดการผลิตที่เหมาะสม และมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ร้อยละ 53.85 และ 25.81 ตามลำดับ อยู่ในช่วงผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตลดลง (DRS) ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อมีการเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกันแล้วทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่ำกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิต หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการใช้ปัจจัยการผลิตมากเกินไป ควรลดปัจจัยการผลิตลงเพื่อให้มีระดับการผลิตที่เหมาะสม ดังแสดงในตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.48 ระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถานที่ตั้ง		กรุงเทพและปริมณฑล	ภูมิภาค
กรณี	CRS	0.620	0.644
	VRS	0.731	0.731
	SE	0.835	0.879
ค่าต่ำสุด	CRS	0.027	0.268
	VRS	0.179	0.291
	SE	0.152	0.538
ค่าสูงสุด	CRS	1.000	1.000
	VRS	1.000	1.000
	SE	1.000	1.000

ที่มา: คำนวณจากโปรแกรม DEAP Version 2.1

หมายเหตุ : CRS = Constant Returns to Scale (ประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่)

VRS = Variable Returns to Scale (ประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่)

SE = Scale Efficiency (ประสิทธิภาพต่อขนาดการผลิต มีค่าเท่ากับระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่หารด้วยระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่)

ตารางที่ 4.49 จำนวนและร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในแต่ละช่วงการผลิต พิจารณาตามสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ช่วงการผลิต	กรุงเทพและปริมณฑล		ภูมิภาค	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ (CRS)	2	7.69	6	19.35
ผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น (IRS)	10	38.46	17	54.84
ผลตอบแทนต่อขนาดลดลง (DRS)	14	53.85	8	25.81
รวม	26	100.00	31	100.00

ที่มา: คำนวณจากโปรแกรม DEAP Version 2.1

3) ระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามสถานที่ตั้ง แบ่งเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง พบว่า กรณีผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ (Constant Return to Scale: CRS) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.632 และ 0.636 ตามลำดับ โดยมีระดับประสิทธิภาพต่ำสุดเท่ากับ 0.027 พบในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง และระดับประสิทธิภาพสูงสุด มีค่าเท่ากับ 1.000 พบทั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง

ภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่ (Variable Return to Scale: VRS) พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง มีระดับประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.732 และ 0.727 ตามลำดับ โดยมีระดับประสิทธิภาพต่ำสุด เท่ากับ 0.179 พบในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง สำหรับระดับประสิทธิภาพสูงสุด มีค่าเท่ากับ 1.000 พบทั้งในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง

เมื่อพิจารณาการเกิดประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (Scale Efficiency: SE) ซึ่งหาได้จากประสิทธิภาพทางเทคนิคที่ได้จากกรณีผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (Constant Return to Scale: CRS) หาดัวยกระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคที่ได้จากกรณีผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่ (Variable Return to Scale: VRS) พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขต

อำเภอเมือง มีระดับประสิทธิภาพต่อขนาดเฉลี่ย เท่ากับ 0.856 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง มีระดับประสิทธิภาพต่อขนาดเฉลี่ย เท่ากับ 0.874 โดยมีระดับประสิทธิภาพต่ำสุด เท่ากับ 0.152 พบในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง และระดับประสิทธิภาพสูงสุด มีค่าเท่ากับ 1.000 พบทั้งในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง และที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง ดังแสดงในตารางที่ 4.50

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตามช่วงการผลิต พบว่า มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง ร้อยละ 14.89 และ 10.00 ตามลำดับ อยู่ในช่วงผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (CRS) ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อมีการเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกัน แล้วทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตเท่ากับอัตราการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิตพอดี หมายถึง ถ้าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการใช้ปัจจัยการผลิตและมีระดับผลผลิตอยู่ในระดับที่เหมาะสม และมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง ร้อยละ 44.68 และ 60.00 ตามลำดับ อยู่ในช่วงผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตเพิ่มขึ้น (IRS) เกิดจากการเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกัน แล้วทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสูงกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิต หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการใช้ปัจจัยการผลิตน้อยเกินไป ทำให้ไม่เกิดประโยชน์สูงสุดจากการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรมีการใช้ปัจจัยการผลิตให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อให้ได้ขนาดการผลิตที่เหมาะสม และมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง ร้อยละ 40.43 และ 30.00 ตามลำดับ อยู่ในช่วงผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตลดลง (DRS) ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อมีการเพิ่มปัจจัยการผลิตทุกชนิดในสัดส่วนเดียวกัน แล้วทำให้อัตราการเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่ำกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิต หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการใช้ปัจจัยการผลิตมากเกินไป ควรลดปัจจัยการผลิตลงเพื่อให้มีระดับการผลิตที่เหมาะสม ดังแสดงในตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.50 ระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถานที่ตั้ง		ในเขตอำเภอเมือง	นอกเขตอำเภอเมือง
กรณี	CRS	0.632	0.636
	VRS	0.732	0.727
	SE	0.856	0.874
ค่าต่ำสุด	CRS	0.027	0.268
	VRS	0.179	0.291
	SE	0.152	0.538
ค่าสูงสุด	CRS	1.000	1.000
	VRS	1.000	1.000
	SE	1.000	1.000

ที่มา: คำนวณจากโปรแกรม DEAP Version 2.1

หมายเหตุ : CRS = Constant Returns to Scale (ประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่)

VRS = Variable Returns to Scale (ประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่)

SE = Scale Efficiency (ประสิทธิภาพต่อขนาดการผลิต มีค่าเท่ากับระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่หารด้วยระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตไม่คงที่)

ตารางที่ 4.51 จำนวนและร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในแต่ละช่วงการผลิต พิจารณาตามสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ช่วงการผลิต	ในอำเภอเมือง		นอกอำเภอเมือง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ (CRS)	7	14.89	1	10.00
ผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น (IRS)	21	44.68	6	60.00
ผลตอบแทนต่อขนาดลดลง (DRS)	19	40.43	3	30.00
รวม	47	100.00	10	100.00

ที่มา: คำนวณจากโปรแกรม DEAP Version 2.1

4.2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษา มีวิธีการทดสอบ 2 วิธี คือ การทดสอบโดยใช้พารามิเตอร์ ซึ่งข้อมูลที่น่ามาใช้ทดสอบจะต้องมีการแจกแจงแบบปกติ และมีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน ส่วนการทดสอบโดยไม่ใช้พารามิเตอร์ ข้อมูลที่น่ามาทดสอบมีการแจกแจงแบบอื่นที่ไม่ใช่การแจกแจงแบบปกติและมีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน ซึ่งการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับประสิทธิภาพ มีสมมติฐานเป็นดังนี้

H_0 : ระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีค่าไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีค่าแตกต่างกัน

1) การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษา พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย โดยระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (CRS) และภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดไม่คงที่ (VRS) ข้อมูลมีการแจกแจง

แบบปกติ(ภาคผนวก 1ค) และมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน (ภาคผนวก 2ค) จึงใช้วิธีการทดสอบโดยใช้พารามิเตอร์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ผลจากการศึกษา พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (Probability) ของทั้งสองกรณี มีค่าเท่ากับ 0.268 และ 0.502 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับ H_0 นั่นคือ ระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (CRS) และภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดไม่คงที่ (VRS) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย และที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีค่าไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ (ภาคผนวก 1ง)

ส่วนระดับประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (SE) ข้อมูลมีการแจกแจงเป็นแบบอื่น (ภาคผนวก 1ค) และมีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน (ภาคผนวก 2ค) จึงเลือกใช้วิธีการทดสอบโดยไม่ใช้พารามิเตอร์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ Mann - Whitney Test ผลจากการศึกษา พบว่า ค่า Asymp. Sig. มีค่าเท่ากับ 0.590 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับ H_0 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของระดับประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (SE) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีค่าไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ (ภาคผนวก 2ง)

2) การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษา พิจารณาตามสถานที่ตั้ง แบ่งเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค โดยระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (CRS) และภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดไม่คงที่ (VRS) ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ (ภาคผนวก 1ค) และมีค่าความแปรปรวนเท่ากัน (ภาคผนวก 2ค) จึงใช้วิธีการทดสอบโดยใช้พารามิเตอร์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ผลจากการศึกษา พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (Probability) ของทั้งสองกรณี มีค่าเท่ากับ 0.962 และ 0.945 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับ H_0 นั่นคือ ระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (CRS) และภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดไม่คงที่ (VRS) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค มีค่าไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ (ภาคผนวก 1ง)

ส่วนระดับประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (SE) ข้อมูลมีการแจกแจงเป็นแบบอื่น (ภาคผนวก 1ค) และมีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน (ภาคผนวก 2ค) จึงเลือกใช้วิธีการทดสอบโดยไม่ใช้พารามิเตอร์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ Mann - Whitney Test ผลจากการศึกษา พบว่า ค่า Asymp. Sig. มีค่าเท่ากับ 0.809 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับ H_0 นั่นคือ ระดับประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (SE) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑลและที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค มีค่าไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ (ภาคผนวก 2ง)

3) การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษา พิจารณาตามสถานที่ตั้ง แบ่งเป็น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง โดยระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (CRS) และภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดไม่คงที่ (VRS) ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ (ภาคผนวก 1ค) และมีความแปรปรวนเท่ากัน (ภาคผนวก 2ค) จึงใช้วิธีการทดสอบโดยใช้พารามิเตอร์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ผลจากการศึกษา พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (Probability) ของทั้งสองกรณี มีค่าเท่ากับ 0.703 และ 0.994 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับ H_0 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของระดับประสิทธิภาพภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดการผลิตคงที่ (CRS) และภายใต้ผลตอบแทนต่อขนาดไม่คงที่ (VRS) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง มีค่าไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ (ภาคผนวก 1ง)

ส่วนระดับประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (SE) ข้อมูลมีการแจกแจงเป็นแบบอื่น (ภาคผนวก 1ค) และมีความแปรปรวนไม่เท่ากัน (ภาคผนวก 2ค) จึงเลือกใช้วิธีการทดสอบโดยไม่ใช้พารามิเตอร์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ Mann - Whitney Test ผลจากการศึกษา พบว่า ค่า Asymp. Sig. มีค่าเท่ากับ 0.671 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่า ยอมรับ H_0 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยของระดับประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากขนาดการผลิต (SE) ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองและที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง มีค่าไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ (ภาคผนวก 2ง)

4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถคำนวณได้จากการนำระดับประสิทธิภาพทางเทคนิคสูงสุด เท่ากับ 1 ลบด้วยระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลการคำนวณ พบว่า ระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคการจัดการศึกษาเอกชนเฉลี่ย เท่ากับ 0.1427 โดยมีระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคสูงสุด เท่ากับ 0.8480 และระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคต่ำสุด เท่ากับ 0.0101 เมื่อพิจารณาระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคตามฐานะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีระดับความไม่มีประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.1156 โดยมีระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคสูงสุด เท่ากับ 0.4620 และระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคต่ำสุด เท่ากับ 0.0101 ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย มีระดับความไม่มีประสิทธิภาพเฉลี่ย เท่ากับ 0.1775 โดยมีระดับความไม่มี

ประสิทธิภาพทางเทคนิคสูงสุด เท่ากับ 0.8480 และระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคต่ำสุด เท่ากับ 0.0101 ดังแสดงในตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52 ค่าเฉลี่ยค่าสูงสุดและค่าต่ำสุดของระดับความไม่มีประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พิจารณาตามฐานะความเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย

ฐานะ	มหาวิทยาลัย	วิทยาลัย	รวม
ค่าเฉลี่ย	0.1156	0.1775	0.1427
ค่าสูงสุด	0.4620	0.8480	0.8480
ค่าต่ำสุด	0.0101	0.0101	0.0101

ที่มา: จากการคำนวณ

เมื่อทราบระดับความไม่มีประสิทธิภาพทางเทคนิคการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้ว จึงนำมาวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regressions) ด้วยโปรแกรม SPSS Version 11.5 ซึ่งมีรูปแบบสมการในการวิเคราะห์ดังนี้

$$\begin{aligned} \ln TI_i = & \beta_0 + \beta_1 \ln BUDGET_i + \beta_2 \ln NST_i + \beta_3 \ln TIME_i + \beta_4 DM_1 \\ & + \beta_5 DM_2 + \beta_6 DM_3 \end{aligned}$$

โดยที่

$i = 1, 2, \dots, 57$ คือ จำนวนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

TI_i คือ ระดับความไม่มีประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้จากการประมาณสมการเส้นห่อหุ้ม Data Envelopment

Analysis: DEA

$BUDGET_i$ คือ งบประมาณรวม ปี 2548 (บาทต่อปี)

NST_i คือ จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษา ปี 2548 (คน)

$TIME_i$ คือ ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการสอน (ปี)

DM_1 คือ DM_1 เท่ากับ 1 เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย และ $DM_1 = 0$ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย

DM_2 คือ $DM_2 = 1$ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง และ $DM_2 = 0$ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมือง

DM_3 คือ $DM_3 = 1$ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ $DM_3 = 0$ เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค

ตารางที่ 4.53 ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตัวแปรอธิบายและสัญลักษณ์	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)	ค่า t-ratio	ระดับนัยสำคัญ (Significant)
ค่าคงที่ (Constant)	-9.9455	-1.8514	0.0701*
งบประมาณรวม (<i>BUDGET</i>)	0.7197	2.1359	0.0377**
จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษา (<i>NST</i>)	-0.1588	-0.8004	0.4273
ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการสอน (<i>TIME</i>)	-0.0020	-0.0060	0.9951
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย (DM_1)	-0.9498	-1.7615	0.0843*
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง (DM_2)	-0.0160	-0.0242	0.9807
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (DM_3)	0.4744	0.9351	0.3543
R-Square		0.2141	
Adjusted R-Square		0.1018	

ที่มา: คำนวณจากโปรแกรม SPSS Version 11.5

หมายเหตุ: ** มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ * มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.10$

ตัวแปรตาม คือ ระดับความไม่มีประสิทธิภาพของสถาบันอุดมศึกษาที่ i

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า งบประมาณรวม (*BUDGET*) มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยงบประมาณรวม (*BUDGET*) มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.7197 และมีเครื่องหมายเป็นบวก หมายความว่า ถ้างบประมาณรวมเพิ่มขึ้น 1 % จะทำให้ระดับความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้น 0.7197 % ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.05$ เนื่องจากการเพิ่มงบประมาณที่ไม่เหมาะสมกับขนาดการผลิตนั้น จะก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิภาพในการใช้งบประมาณ และมีผลทำให้ความมีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนลดลง และตัวแปรหุ่น (*Dummy Variable*) ที่มีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย (DM_1) โดยมีอิทธิพลต่อความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในทิศทางตรงกันข้าม ที่ระดับนัยสำคัญ $\alpha = 0.10$ นั่นคือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีผลกระทบเชิงบวกกับระดับประสิทธิภาพ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานการเรียนการสอนตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ในการรับรองวิทยฐานะให้เป็นมหาวิทยาลัย ทำให้เกิดประสิทธิภาพมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีฐานะเป็นวิทยาลัย ส่วนตัวแปรอื่นๆ ได้แก่ จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษา (*NST*) ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการสอน (*TIME*) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง (DM_2) และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล (DM_3) มีอิทธิพลต่อระดับความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ได้จากการประมาณค่าสมการ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ในการตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.2141 ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรอิสระในแบบจำลอง ได้แก่ งบประมาณรวม (*BUDGET*) จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษา (*NST*) ระยะเวลาในการเปิดดำเนินการ (*TIME*) และตัวแปรหุ่นฐานะและสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สามารถอธิบายความไม่มีประสิทธิภาพการจัดการทางการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้เพียง 21.41 % ส่วนร้อยละที่เหลือเกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆที่ไม่ได้นำมาอธิบายในการศึกษานี้